

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Carlos Escribano Vindel

Verwerende partij: Ministerio de Justicia

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het algemene Unierechtelijke beginsel dat iedere discriminatie verboden is aldus worden uitgelegd [dat] het zich niet verzet tegen een nationale regeling als die welke is vervat in artikel 31, lid 1, van Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011 (rijksbegrotingswet voor het jaar 2011), waarbij uiteenlopende percentages zijn vastgesteld voor salarisverlagingen, die bezwarender zijn voor de leden van de rechterlijke macht met de laagste salarissen, waardoor die een grotere bijdrage dienen te leveren ter ondersteuning van de overheidsfinanciën? (beginsel van non-discriminatie)
- 2) Moet het algemene Unierechtelijke beginsel volgens hetwelk de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht wordt gewaarborgd door middel van een billijke en stabiele bezoldiging die in verhouding staat tot de functies die de leden ervan uitoefenen aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die welke is vervat in artikel 31, lid 1, van wet 39/2010 (rijksbegrotingswet) van 22 december 2010, waarbij geen rekening wordt gehouden met de aard van de door hen uitgeoefende functies, hun anciënniteit en de relevantie van hun taken, en waarbij uitsluitend van de minstverdienende leden van dat collectief een grotere bijdrage ter ondersteuning van de overheidsfinanciën wordt verlangd? (beginsel van rechterlijke onafhankelijkheid)

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Norderstedt (Duitsland) op
29 januari 2018 — Christian Füllä / Toolport GmbH**

(Zaak C-52/18)

(2018/C 152/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Norderstedt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Christian Füllä

Verwerende partij: Toolport GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 3, derde alinea, van richtlijn 1999/44/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een consument een op afstand gekocht consumptiegoed altijd uitsluitend aan de ondernemer mag aanbieden op de plaats waar het goed zich bevindt, teneinde de ondernemer in staat te stellen het consumptiegoed te herstellen of te vervangen?
- 2) Zo nee:

Moet artikel 3, lid 3, derde alinea, van richtlijn 1999/44/EG aldus worden uitgelegd dat een consument een op afstand gekocht consumptiegoed altijd moet aanbieden op de plaats waar de ondernemer is gevestigd, teneinde deze in staat te stellen het consumptiegoed te herstellen of te vervangen?
- 3) Zo nee:

Welke criteria kunnen aan artikel 3, lid 3, derde alinea, van richtlijn 1999/44/EG worden ontleend om te bepalen op welke plaats de consument een op afstand gekocht consumptiegoed aan de ondernemer moet aanbieden teneinde deze in staat te stellen het consumptiegoed te herstellen of te vervangen?

- 4) Indien de plaats waar de consument een op afstand gekocht consumptiegoed aan de ondernemer moet aanbieden teneinde deze in staat te stellen het consumptiegoed te onderzoeken en alsnog een nakoming te verzekeren — altijd of in het onderhavige geval — de plaats is waar de ondernemer is gevestigd,

is het dan verenigbaar met artikel 3, lid 3, eerste alinea, juncto artikel 3, lid 4, van richtlijn 1999/44/EG, dat de consument de kosten van het vervoer heen en terug moet voorschieten, of volgt uit de verplichting tot „kostelo[os][...] herstel” dat de verkoper deze kosten dient voor te schieten?

- 5) Indien de plaats waar de consument een op afstand gekocht consumptiegoed aan de ondernemer moet aanbieden teneinde deze in staat te stellen het consumptiegoed te onderzoeken en alsnog een nakoming te verzekeren — altijd of in het onderhavige geval — de vestigingsplaats van de ondernemer is en een verplichting van de consument tot het voorschieten van de kosten verenigbaar is met artikel 3, lid 3, eerste alinea, juncto artikel 3, lid 4, van richtlijn 1999/44/EG,

moet dan het bepaalde in artikel 3, lid 3, derde alinea, juncto artikel 3, lid 5, tweede gedachtestreepje, van richtlijn 1999/44/EG aldus worden uitgelegd dat een consument niet het recht heeft om de overeenkomst te ontbinden, indien hij de ondernemer weliswaar in kennis heeft gesteld van het gebrek doch zonder aan te bieden het consumptiegoed te vervoeren naar de plaats waar de ondernemer is gevestigd?

- 6) Indien de plaats waar de consument een op afstand gekocht consumptiegoed aan de ondernemer moet aanbieden teneinde deze in staat te stellen het consumptiegoed te onderzoeken en alsnog een nakoming te verzekeren — altijd of in het onderhavige geval — de vestigingsplaats van de ondernemer is, doch een verplichting van de consument tot het voorschieten van de kosten niet verenigbaar is met artikel 3, lid 3, eerste alinea, juncto artikel 3, lid 4, van richtlijn 1999/44/EG,

moet dan het bepaalde in artikel 3, lid 3, derde alinea, juncto artikel 3, lid 5, tweede gedachtestreepje, van richtlijn 1999/44/EG aldus worden uitgelegd dat een consument niet het recht heeft om de overeenkomst te ontbinden, indien hij de ondernemer weliswaar in kennis heeft gesteld van het gebrek doch zonder aan te bieden het consumptiegoed te vervoeren naar de plaats waar de ondernemer is gevestigd?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen (PB 1999, L 171, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Nacional (Spanje) op 29 januari 2018 — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) / Deutsche Bank SAE

(Zaak C-55/18)

(2018/C 152/10)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Nacional

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Verwerende partij: Deutsche Bank SAE

Belanghebbenden: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA) en Confederación Intersindical Galega (CIG)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet worden aangenomen dat het Koninkrijk Spanje middels de artikelen 34 en 35 van het Estatuto de los Trabajadores (werknemersstatuut), zoals die worden uitgelegd in de rechtspraak, de maatregelen heeft vastgesteld die nodig zijn om de doeltreffendheid te waarborgen van de beperkingen op de arbeidsduur en op de wekelijkse en dagelijkse werk- en rusttijden, zoals neergelegd in de artikelen 3, 5 en 6 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 ⁽¹⁾, ten aanzien van voltijdse werknemers die zich er niet uitdrukkelijk, individueel dan wel collectief, toe hebben verbonden om overuren te maken en die niet de hoedanigheid van mobiele werknemer, werknemer van de koopvaardij of werknemer van de spoorwegen hebben?